

skaffes, nemlig Balletten, ved Afstafelsen vilde bevirke, at saa gif Understudet ud af Verden; som sagt, det skal jeg ikke komme videre ind paa, da der ikke er særdeles Grund dertil. Det var kun en enkelt Oplysning, jeg vil udbede mig af den ærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Naar de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 2den Valgtreds (Hansen-Olsthffe) og for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Bjørnbaa) bestandig gjør det gjældende, at Ministeren, Regjeringen, af politiske Hensyn udelukker visse Høistoler og selv uddeler Pengene til de tilbageblivende, ligeledes af politiske Hensyn, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det er i en meget vid Betydning, det ærede Medlem benytter det Ord: politiske Hensyn. Regjeringen betragter det efter de nu bestaaende Love — de være nu provisoriske eller ei — som ulovligt at danne Riffelforeninger, og naar Regjeringen selvfølgelig maa betragte det som ulovligt temerært at nægte at betale Skatter, saa synes det at følge af sig selv, at Regjeringen ogsaa maa udelukke de Høistoler, hvis Forstandere begive sig paa disse Veie. At ærede Medlemmer for at gjøre et vist Indtryk mene at kunne kalde det en økonomisk Krig, det faar jeg finde mig i. Enhver Billigtænkende vil kunne se, at det er det ikke, og særlig vil jeg ligeoverfor det ærede Medlem fra Aarhus dog gjøre den Bemærkning: Er der virkelig det ærede Medlem, at om Regjeringen saaledes gjennemgaende havde taget politiske Hensyn og havde søgt at drive Partipolitik ved sin Uddeling af Midlerne til Høistolerne, tror han virkelig, at hvis Saadant havde været Tilfælde, at Regjeringen da havde været nødsaget til at finde sig i et betydeligt Medslag i Bevillingen gennemført fra den Side, hvortil Regjeringen ellers støtter sig? Mig forekommer det, at det er dog et ret godt Bevis paa, at de politiske Hensyn ikke have været de overveiende fra Regjeringens Side. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Brandes), spurgte mig om 2 Ting. Hvad for det Første det Sidste angaar, om Theatret, er det vel muligt — der har været Overveielser i saa Henseende, og de ville ogsaa blive fortsatte — at man kan foretage en saadan Ombygning af Scenen paa det lgl. Theater, at det kan blive mere stiftet, end det nu er, til dets egentlige Bestemmelse, nemlig at være et Skuespiltheater. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, om Planerne til et nyt Kunstmuseum, da forstod jeg ærligt talt ikke ganske det ærede Medlem. Naar Regjeringen mener, at der bør forelægges

Rigsdagen en Bevilling til at opføre en større Bygning, det være nu et Kunstmuseum eller en polyteknisk Lærestanstalt o. s. v., saa maa den jo dog først selv — det er i alt Fald den almindelige Skik og Brug — tilveiebringe Tegninger og Overslag for at forelægge dem for Repræsentationen. Hvorledes den tilveiebringer disse Tegninger og Overslag, er Regjeringens Sag. I Almindelighed tilveiebringes de af Regjeringens Bygningsinspektører eller andre af Regjeringen tilkaldte Arkitekter. Ved dette specielle Tilfælde har Regjeringen ment, at det var rigtigt at afholde en Konkurrence. En saadan Konkurrence er bleven afholdt, som jeg før udtalte, og efter det Resultat, som deraf fremkom — saaledes tror jeg nok, mine Ord faldt — valgte Ministeriet den Plan, som nu er oversendt til Rigsdagen, og som der her søges Pengebevilling til. Konkurrencen faldt, som det ærede Medlem ganske rigtig bemærkede, saaledes ud, at der Ingen var, som fik Majoritet til at opnaa 1ste Pris. Der blev udvalgt 3 eller 4, det husker jeg ikke saa nøie, der fik 2den Pris, og blandt disse valgte Ministeriet den Plan, som det efter sit bedste Skjønnende mente at være den mest tjenlige. Det lod ganske vist denne Plan noget omarbejde, idet der selvfølgelig ved de Forhandlinger, der vare fremgaaede af Konkurrencen, viste sig forskjellige Feil ved den; det lod den derfor omarbejde, og den omarbejdede Plan er sendt til Finantsudvalget allerede for længere Tid siden, der findes den, og der kunne ærede Medlemmer se den. At blive ved at holde Konkurrence uden nogenjomhelst Udsigt til at faae ærede Medlemmer af Konkurrencekomiteen til at udtale sig aldeles bestemt for een Plan, det kunde ikke nytte noget. Naar man først har afholdt Skitiskonkurrence og dernæst en endelig Konkurrence, saa maa der være en Ende paa den Ting. Er der Ingen, der har faaet 1ste Præmie, vil det være vedkommende Regjeringens eller Autoritets Sag at træffe sit Valg og foreslaa dette for Repræsentationen. Saa har Ministeriet handlet, og der har ikke været Grund til nogen særlig Offentliggjørelse i saa Henseende; Offentliggjørelsen er fket, saa snart Tegninger og Overslag ere sendte her til Rigsdagen.

Hansen (Svendborg Amts 2den Valgtred): Naar den ærede Minister udtalte, at det var ulovligt at nægte Skatter, saa er det første Gang, jeg har hørt den Opfattelse gjort gjældende. Jeg mener, at naar det var ulovligt, kunde det straffes, men mig bekjendt har man ikke prøvet paa at anklage Noget eller søgt at faae dem